

Maurorum cuneos rumpit, & integra

Victor praterit agmina.  
Esto exercituum non superabili  
Ductori, ac Domino, jugis honor Patri,  
Cum Prole unigena, almoque  
Pneumate,  
Per labentia secula.  
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, VV. primi, secundi, & tertii Nocturni de Communi Apostolorum.

In primo Nocturno.

De libro secundo Machabæorum.

**Lectio ij.** *Cap. 11.*  
**L**ysias, procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpositus, graviter ferens de his, quæ acciderant, congregatis octoginta millibus, & equitatu universo, veniebat adversus Judæos, existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum, templum vero in pecuniæ questum, sicut cætera delubra gentium, habiturum, & per singulos annos venale sacerdotium: nusquam recogitans Dei potestatem, sed mente effrenatus, in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis confidebat. Ingressus autem Judæam, & approprians Bethsuræ, quæ erat in augusto loco, ab Jerosolyma intervallò quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat.

**R.** Procedens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus, in navi, \* Et vocavit eos: qui statim relictis rêtib; & patre, secuti sunt Dòminum. **V.** Erant Jacobus & Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficiens retia sua. Et.

Lectio ij.

**U**T autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia, cum fletu & lacrymis rogabant Dòminum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israël. Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, cæteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis. Cùmque pàriter prompto animo procederent, Jerosolymis apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dòminum, & convalescerunt animis: non solum hómines, sed & béstias ferocissimas, & muros fèrreos parati penetrare.

**R.** Vocavit ad se Dòminus Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem Jacobi, & fecit ut essent secum inter duodecim, & ut mitteret eos predicare. \* Et imposuit eis nomina, Boanèrges, quod est, filii tonitruum. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Et imposuit.

Lectio iij.

**I**bant igitur prompti de caelo habentes adiutorem, & miserantem super eos Dòminum. Leonem autem more irruentes in hostes, prostraverunt ex eis undecim millia peditum, & equitum mille sexcentos: univèrsos autem in fugam vertentes, plures autem ex eis vulnerati nudi evaserunt. Sed & ipse Lysias tirpiter fugiens evasit. Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, & intelligens invictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, misit ad eos: promisitque se consensurum omnibus, quæ justa sunt, & regem compulsurum amicum fieri. Annuit autem Machabæus precibus

Ly.

Lysie, in omnibus utilitati consulens.

**R.** Cum venisset Jesus in domum principis Synagogæ, \* Non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum, & Jacobum, & Joannem, & patrem & matrem puellæ. **V.** Et dixit: Nolite flere: non est mortua puella, sed dormit. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

**I**nter innumera, eaque máxima beneficia, quæ beato Jacobo Apostolo, ac Tutelari suo munificentissimo accepta referi Hispania, illud in primis memorandum, & æternæ grati animi significatione recolendum est, quod ad Clavigium, Rivogæ montem, olim obtinuit. Cùm enim Saraceni, Hispaniæ latissime dominantes, centum nobiles puellas à Christianis exigere consuevissent; easque Abderramanus, potentissimus ipsorum rex, tributii nominae representari sibi minaci legatione flagitaret; Ranimirus, qui Legionis Regnum nuper adierat, ad effrontem Mauri postulantis audaciam totus inhorrui: certusque extrema quæque experiri potius, quam tantum Christianiæ fidei probrum, tantam nomini Hispaniæ labem aspergere; aut pati, ut Christianæ Virgines Mauris, id est, margarite porcis, innocentes agnæ voracibus lupis traderentur, ex tota ditione, quotquot erant armis idonei ad signa vocavit; coactoque exercitu, quem Præsules, Sacerdotes, alique viri sacri, ut in communi discrimine, sponte sequebantur, in Maurorum fines ultrò animosus irrupit. Abderramanus contra, potentia timidus, repulsâ ferox, & Ranimiri provocatione ferocior, auctis novo delictu veteranis copiis, Africâ etiam in auxilium evo-

catâ, impigre Christianis occurrat.

**R.** Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: \* Et transfiguratus est ante eos. **V.** Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. Et.

Lectio v.

**A**D Alvéldam, Rivogæ oppidum, collatis signis, totis utrinque viribus, & tantâ contentione depugnatum est, ut atrox, cruentaque dimicatio diem extraxerit, accipiti semper, & pendente victoriâ: donec eâ sub noctem in Mauros jam inclinante, Ranimirus fatigatus, & promptissimorum nece imminutas copias in proximum collem, cui Clavigium nomen est, opportunè subdidit. Loco pro tempore munito, & vulneratis curâ adhibita, in supràmæ rerum desperatione, luctuque, omnes, ut fit, in vota, & preces effusi, Regem morore confectum, & de suorum salutè sollicitum, anxiusque, somnus oppressit. Dormienti objecta est species viri augustioris, quam pro humano habitu; & sciscitantii quisnam esset? Sum, inquit, Jacobus Apostolus, cui à Dòmino Hispaniæ tutela commissa est. Ne time: manè adero, & me duce, de circumfusa Saracenorum multitudine illustrem victoriam reportabis. Rex ad has voces evaporans, & nuntio lætus, Præsules, Magistros, Duces ad se vocat, & de re tota edoctos, ac celestibus promissis animatos, militum etiam animos erigere, manipulos ordinare, aciemque instruere jubet.

**R.** Potestis bibere calicem, quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo & Joanni filiis Zebedæi. **V.** At illi dixerunt ei: Possumus.

V.

**V.** Cálícem quidem, quem ego bibo, bibétis: & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. **Ar illi.**

**Lectio vij.**

**T**um, signo dato, Hispani è vertice montis, velut impavidè leones, aut ursi præcipites ruunt, irruuntque in Mauros mirà alacritate, magnisque vocibus Sanctum Jacobum ingeminantes. Apóstolus, uti erat pollicitus, equo insidens candidissimo, niveum vexillum præferens, gladiòque fulmineo minax, Hispanos suos anteire, atque in hostem ducere visus est; equòque, & ense acerrimos Mauros ferentes sternere, ac proculcicare, penè sequentibus Hispanis, & per antónitas jam phalanges terròrem, & stragem latè spargentibus. Deinde afflictæ, ac læcæ illa Hispanòrum reliquæ, cæsis septuaginta circiter Saracenòrum millibus, reliquis profligatis, jugo Mauricæ servitutis excusso, & turpissimo vectigali prorsus abolito, de hoste superbissimo, & paulò antè victòre, gloriòsè pàrter, ac miraculosè triumpharunt. Rex, Præsules, Magnates, Duces, victòrique exercitus, secundùm grátias Deo actas, univèrsam Hispaniam beato Jacobo vectigalem fecere certæ mensuræ frumenti, vinique pro singulis terræ jugeris, primitiarum more, ex voto pendendæ. De quo extat luculentum Ranimiri Regis Diplòma, aliorumque etiam Regum Diplòmatibus insertum, confirmatumque, Romanòrum Pontificum Decrétis roboratum, & septuaginta ad hodièrnam diem observantia ratum, ac firmum. Porro victòriam adeò mirabilem, & Hispaniæ salutarem, Deo, ac beato Jacobo Patròno suo adscribendam, Hispania ipsa anniversarià gratitudine, ac celebritate proficitur.

**R.** Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem secum, & cepit pavère, & tædere. \* Et ait illis: Tristis est ànima mea usque ad mortem. **V.** Sustinète hic, & vigilate mecum. Et ait illis. Glòria Patri. Et ait illis.

**In tertio Nocturno.**

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

**Lectio vij.**

Cap. 20. c.

**I**n illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilla venerabilis Beate Presbyteri.

**C**redendum est, quòd illa maxime causa, vel mulierem matris affectum, vel carnales adhuc discipulòrum ànimos ad hæc postulanda concitaverit, quia meminisset sermonis Dòmini, cum ait: Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedébitis & vos super sedes duodecim; noscèntque se inter discipulos specialitèr à Dòmino diligi, se specialitèr cum beato Petro conscios sæpè factos arcanòrum, quæ ignorantes ceteri, quod frequens sancti Evangelii textus indicat.

**R.** Misit Heròdes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiis: \* Occidit autem Jacobum fratrem Joànnis gládjo. **V.** Ecce ego mitto ad vos Prop'hètas, & sapièntes, & Scribas; & ex illis occidètis. Occidit.

**Lectio vij.**

**H**inc est enim, quòd ipsis quoque, quomòdo Petro, novum ab illo nomen imponitur: ut sicut ille, qui priùs Simon dicebatur, per fortitudinem, ac stabilitatem fidelè impugnabilis vocabulum Petri meruit; ità & isti Boanèrges, hoc

hoc est, filii tonitruì vocarèntur: quia videlicet & vocem Patris super Dòminum in monte clarificatum unà cum Petro audirent, & plura aliis discipulis mysteriòrum secretà cognoscerent.

**R.** Iste est qui ante alios Apóstolos primus plantavit Ecclesiàm sanguine suo: \* Cujus corpus in Gallæciam delatum, per totum orbem glòrià illustratur. **V.** O sidus, o decus Hispaniæ, Sancte Jacobè Apóstole, intercède pro nobis ad Deum qui te elegit. Cujus corpus. Glòria Patri. Cujus.

**Lectio ix.**

**Q**uà verò idem filii Zebedæi promptum gerèbant ànimum ad bibendum cálícem Dòmini, constat eos cum cæteris Apóstolis dignitatèr sedium, quam quærebant, accepisse: non tamen eà distinctione qua petebant; sed ambo priùs ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus sedere perpetuò meruerunt. A sinistris quippè Christi sedebant, cum regèndis in hac vita fidelium pòpulis Apóstolico jure præsiderent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent à dextris nunc in illa, quæ mortem nescit, vita, júdices mundi cum illo utramque hæc sedem illis pro Filio cum Patre parantè.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphona.

**A**ccesit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo. **Psalm.** Dominus regnavit, cum reliquæ de Dominica. 13. **Antiphona.** Dic, ut sedent hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. **Añsa.** Potèstis bibere cálícem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus.

**Añsa.** Cálícem quidem meum bibètis sedere autem ad dexteram meam & ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo. **Añsa.** Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister.

**Capitulum.** Fratres, Puto. **Hymnus.** Defensor alme, ut supra in primis Vesperis. 19. **V.** Annuntiaverunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexerunt.

**Ad Benedictus, Antiphona.** Mirabilem Sancti Jacòbi Apóstoli hodiè psallentes victòriam, máximo cum gaudio laudemus nomen Dòmini.

**Oratio.**

**D**eus, qui Hispaniarum Gentium beato Jacobo Apóstolo tuo protegèdam misericòrditer tribuisti, & per eum ab imminenti exitio mirabiliter liberasti: concède quæsumus; ut, eòdem protegènte, pace perficamur aetèrnà. Per Dòminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate, &c.

**Ad Tertiam, Antiphona.** Dic, ut sedent. **Capitulum.** Fratres, Puto quòd Deus, ut supra. 30.

**R. br.** In omnem terram \* Exiit sonus eòrum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eòrum. Exiit, ut Glòria Patri. In omnem. **V.** Constitues eos principes super omnem terram. **R.** Mèmore erunt nómnis tui Dòmine.

**Ad Sextam, Antiphona.**

Potèstis bibere cálícem.

**Capitulum.**

1. Cor. 4. c.

**N**os stulti propter Christum, vos autem prudèntes in Christo: vos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. **R. breve.** Constitues eos principes super omnem terram. Constitues. **V.** Mèmore erunt nómnis tui Dòmi-

mine. Super. Glória Patri. Constituitur. **V.** Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

**Ad Nonam, Antiphona.**

Quicumque voluerit.

**Capitulum.**

**1. Cor. 4. d**

**N**am si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego venni.

**R. br.** Nimis honorati sunt \* Amici tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis. **V.** Annuntiaverunt opera Dei. **R.** Et facta ejus intellexerunt.

**Ad Vesperas, Antiph. de Laudibus. 23. Psalmi ut in secundis Vesper. de Communis Apostolorum. Capitulum & Hymnus ut in primis Vesperis. 19. V.** Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

**Ad Magnificat, Antiphona.**

O beatum Apostolum, qui inter primos electus, primus omnium Apostolorum Domini calicem bibere meruit! O gloriosum Hispaniæ regnum, tali pignore ac patrone munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est.

**Oratio.**

**D**eus, qui Hispaniarum Gentem beato Jacobo Apostolo tuo protegendam misericorditer tribuisti, & per eum ab imminente exitio mirabiliter liberasti: concede quæsumus; ut, eodem protegente, pace perfruamur æternâ. Per Dñm nostrum, &c.

**DIE XXIIV. MAII.**

**In Festo S. Euphrasii, Episcopi & Martyris, Diocesis Giennensis Patroni.**

**Pro omnibus Hispaniæ Diocesisibus, Duplex minus.**

**In Diocesi Giennensi.**

**Duplex j. Classis cum Octava. Omnia de Communis unius Martyris.**

**Oratio.**

**I**nfirmiãtẽ nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis gravat; beati Euphrasii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dñm nostrum, &c.

**In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.**

**In secundo Nocturno.**

**Ex Scripturis S. Gregorii septimi, & ex S. Eulogio in Apologetico Martyrum.**

**Lectio iv.**

**E**uphrasius Apostolorum discipulus, cum Torquato, Ctesiphonte, Secundo, Indaletio, Cæcilio, & Hesychio, Romæ à Sanctissimis Petro & Paulo, Episcopis ordinatus, in Hispanias ad prædicandum verbum Dei unã cum illis, ab isdem Apóstolis directus est. Hic ergo, & Socii, cum variis tribus, destructã Idololatriã, Christianitatem fundassent, & Religio-nem plantassent, ordinem, & officium in divinis cultibus ostendissent, & sanguine suo Ecclesiã dedicassent, ea in Provincia diversis in locis quieverunt; è quibus Euphrasius Illiturgi Martyrii palmam consecutus esse dicitur. Eius corpus pie reconditum est in loco, ubi Basilica ejus nomine Sisebtri Hispaniarum Regis tempore extructa est: cujus Basilicæ, cum Saracenis Hispanias occupantibus, nulla remansissent vestigia, Dei tandem voluntate factum est, ut recens anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio extrui cœpta sit. In quam anno mil-

lesimo quingentesimo nonagesimo septimo, mense Majo, beati corporis pars è Parochiali Ecclesiã oppidi, cui Valdemano nomen, translata, restituta est. Ubi religiosã veneratione, summãque celebritate, & maximo populorum concursu colitur.

**R.** Honestum fecit illum Dñmus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductõribus tutavit illum: \* Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

**Lectio v.**

**In Oratione de Sancto Ignatio ante medium, tom. 5.**

**T**empus animadvertite fratres, quo dignitatem hanc beatus Euphrasius est assecutus: neque enim eadem est nunc, quæ tunc erat Ecclesiã gubernandi conditio. Non æqualis est labor, viam tritam & planẽ paratã, post multos ingredi viatores, atque eam, quæ nunc primo secunda est, quæque prærupta, & saxosa, ferisque plena, nec ullam adhuc viatorum admisit. Hoc quidem tempore per gratiam Dei, nullum Episcopis periculum imminet, sed pax undique profunda: & tranquillitate cuncti perfuimur: cum pietatis verbum orbis terrarum terminos occuparit, & qui regna, atque imperium obtinent, eandem quam nos fidem studiosè colant, atque observent. Tunc autem nihil erat hujusmodi, sed quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnae, & pericula. Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & gentes, & domesticis, & alièni credentibus insidias tendebant.

**R.** Desiderium animæ ejus tribuis. **Pars Æstiva.**

tui ei Dñm, \* Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

**Lectio vi.**

**N**eque verò id solum erat grave: sed etiam quod credentium plerique, utpotè tunc primùm nova dogmata degustantes, magnã egèbant sollicitudine; & erant imbecilliores, & sæpè supplantabantur. Quod quidem non minùs affligebat Doctores, quam externa bella; quin etiam multo magis: externa enim pugnae, atque insidia, propter repositã mercedis spem, voluptatem etiam aliquid afferèbant. Idcirco & Apostoli gaudentes à conspectu concilii discedebant, quò verbera pertulissent. Itaque Paulus etiam clamat: Gaudeo, inquit, in infirmitatibus meis. Et semper in tribulationibus gloriatur.

**R.** Stola jucunditatis induit eum Dñmus: \* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dñmus pane vitæ & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

**In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Si quis venit ad me, de Communis unius Martyris. xxij.**

**DIE XXVIII. MAII.**

**In Festo S. Petri Regalati Confessor.**

**Semiduplex.**

**Omnia de Communis Confessoris non Pontificis, lv. præter ea quæ hic apponuntur.**

**In Hymno. Iste Confessor, mutatur tertius versus.**

**Oratio.**

**D**eus, qui dilectum famulum tuum Petrum carne mortificatum, ad delicias gloriæ tuæ as-

**Rrr**

**su-**

súmere dignátus es : concède propitius ; ut ad delectationes , quæ in dextera tua sunt usque in finem , méritis ejus , & intercessióne pervenire valeamus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

**P**etrus cognómto Regalátus. Vallisoleti in Hispania nobilibus æquè , ac piis paréntibus ortus , ab ipsa pueritia non lévía dedit futuræ sanctitátis indicia. In illa namque ætate nihil puerile sapiens , cœquálíum abstinebat consortio , & in solitariis latitándo recessibus , uni vacábat rerum cœlestium contemplatióni , jam tum à Deo in benedictiónibus dulcedinis prævéntus. Flagellis , jejuniis , aliisque pœnarum generibus se jugiter mácerans , carnem intra subjectiõnem spiritus continébat. Virginitatis , quam ad mortem usque servávit , sollicitus cultor. His itaque exercitiis ad stricéliorem vivéndi formam se cõmparans , ea brevi jecit fundaméta , quæ in herõica virtutum mox consurrexere fastigia. Minõrum régulam primum in patria professus est , deinde in Aquiléria-nò Cœnobio restituta observántia præcipuus adjutor , & promotor fuit : cujus tam rigidi Instituti primordia avidè amplexus , firmiter tenuit , & plenè consummávit.

**R.** Honéstum fecit illum Dóminus , & custodivit eum ab inimicis , & à seductoribus tutávit illum : \* Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas , & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

**S**iléntium illi perpétuum , somnus brevissimus , juges ex dono lacrymæ , quibus præcipue in

sacro conficiéndo Mystério perfundebátur , flagellatiões cruentæ , incéssus nudis pèdibus , vestis túnica una lacera , & hispida , lectus vel pælea , vel humus , jejúnium juxta sui Institutiõris exemplum ad novem quadragésimas usque protráctum , cibisque ut plurimum panis , & aqua. Evangelicæ paupertatis mirificus propugnator , & custos , ob cujus exquisitam observántiam in graves etiám , & frequéntes offéndit injurias , quas inmòto alacrique ánimo súbiens , divinam pro calumniántibus , & oppugnatõribus exorábat eleméntiam. Quanto in Deum exardesceret amóre , ex eo potissimùm apparuit , quòd si áliquis invenisset leprosos , domum adduceret , eorúmque úlcera lingua etiám detegeret. Fratrum régimen subire coactus , omnibus númeris explévit officium , & quos priváto jam pridem informárat , público deinde confirmábat exémplo.

**R.** Amávit eum Dóminus , & ornávit eum : stolam glóriæ induit eum , \* Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei , & ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

**A**spérrimum vitæ genus Aquiléria inceptum in Convéntu de Scala Cœli ad Dúrii ripam prope Vallisoletum fundato , firmiter stabilivit , undè ad diversas Hispania Indiarúmque Provincias exténsus est. Annum déniq; agens sexagésimum sextum , austeritate vitæ confectus , & mortem sibi vicinam præsentiens , Aquilériam perrexit , ut ibi Deo spiritum rédderet , ubi rigorosi instituti sumpsit exórdium. Febri corréptus , alumnis ad exactam régulae observántiam cohortatis , suaque benedictiõne munitis , ad illa verba

Oratio.

**D**eus , qui beato Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua , & fidei inimicos superáre dedisti : concède , ut ejus nos intercessióne muniat , ab hostibus mentis & corporis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum , &c.

In primo Nocturno. Lectiões de Commun. primo loco. Justus si morte. lvj.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

**F**erdinándus Tertius , Castelle & Legionis Rex , cui Sancti cognómto nam indè à quatuor sæculis Ecclesiárum & sæculorum consensus dedere , tantum prudentia adolescens adhuc spém præbuit , ut Berengária mater , Castellæ Regina , à qua perennité educátus fuerat , abdicátum à se regnum in filium transtulerit. In eo , adjúntis regi curi , régia virtutis emicere , magnanimitas , clementia , justitia , & præ cæteris Catholice fidei zelus , ejusque religiosi cultus tuéndo ac propagándi ardens studium. Id præstitit in primis heréticos insectándo , quos nullibi regnorum suorum consistere passus , propriis ipse manibus ligna comburendis damnatis ad rogam advehébat. Præstitit insuper in erigéndis , dorándis , & conservándis Christiano ritu Cordubénsi , Giennénsi , Hispalénsi , & aliárum urbium Ecclesiis , Mauricio ereptarum jugo , simulq; in instaurándis primariis templis Tolotáno , Burgénsi , & aliis piá & régia munificéntia.

**R.** Honéstum fecit illum Dóminus , & custodivit eum ab inimicis , & à seductoribus tutávit illum : \* Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas ,

Rrr 2

tas,

ba : In manus tuas Dómine comméndo spiritum meum , migrávit in cœlum pridie Kaléndas Aprilis , anno reparatæ salutis millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto. Cujus viri sanctitatis fama , quæ ubique jam percrebuerat , Regina Catholica Elisabeth permòta , solémni indicá processióne , & asantibus nonnullis Episcopis , & Clero , ejus corpus , quod in communi fratrum repositum fuerat sepultúra , in decentióri & nobilióri túmulo reponéndum curávit. Quare ex confluentis multitudíne , multis indè obténtis beneficiis recedéntium , servi Dei cultus mirificè propagátus est. Quo solémniter à sacra Rituum Congregatiõe approbato , Innocéntis Papa Undécimus de ipso Missam , & Officium die decimatertia Maii celebrári concéssit.

**R.** Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus , & dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam ; \* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi , & pervénit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In iij. Nocturno. Lectio. de Homilia S. Gregorij Pape in Evangel. Sint lumbi vestri , ut in Comuni Confessoris non Pontificis. lxi.

DIE XXIX. MAIL.

Fit de S. Ubaldo Episcopo & Confessor. Semiduplex , ut in Brev. Rom. die xvj. hujus.

DIE XXX. MAIL.

In Festo S. Ferdinandi Regis Hispania. Confessoris. Duplex j. Classis cum Octava. Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis. liv.

tas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

**Lectio v.**

**I**nter hæc, per Castellæ & Legionis regnum, in quo patri Alphonso successerat, collectis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Saracenos, Christiani nominis hostes, suscipit. In quæ, ut semper vinceret, præcipui exercitus fuere preces pissimi Regis ad Deum fuisse, & quiddam ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se sævièbat, atque áspero cilicio muniebat corpus: sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, & plures urbes Christiano cultui imperioque restituit; & conquistis Giënni, Córdoba & Murtiæ Regni, ac Granaténsi vechigali factò, ad expugnandam Hispali, primariam Bœticæ urbem, hortante in visione, ut traditum est, beato Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victorica signa transtulit. In ea obidione, ut fertur, præsentem divinam opem habuit; nam ferræam catenam, quæ super Bœtium transversim extensa, Mahometanis pro repagulo erat, coorto validiori vento, una ex navibus regis, Regis jussu eò delata, tanto impetu fregit, ut longinquè prætervechta, pontem quoque ligneum, & simul spes Maurorum obruperit, & ad deditionem coegerit.

**R.** Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. \* Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loriam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

**Lectio vi.**

**T**ot victorias beate Virginis Mariæ patrocinio ferèbat acceptas: cujus imaginem secum in castris habens, peculiari cultu pro-

sequèbatur. Captà Hispali, prima religionis cura fuit, nam templum Maurorum expiatum, & Christianorum dedicatum sacris, insigni Archiepiscopatum, & honestissimo Canonicorum & Dignitatum collegio, regiâ & religiosâ liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe Tempia & Cenobia erexit: inter quæ pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversurus, ad cœlestem regiam vocatur. In extremo vitæ agone sacram Eucharistiam pro Viatico allatam, fume ad collum alligato, & humi stratus, cum lacrymis ubertim fuis adorans, eaque dignis reverentiæ, humilitatis, & Catholicæ fidei obstationibus acceptâ, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor sæcula, in Templo maximo Hispalénsi, honorificentissimo inclusum sepulchro.

**R.** Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: \* Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia te, Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolite timere, de Communi lxx. cum nona Lect. & Comm. in Laudib. S. Felicis. P. & M. ut in Brev.

Per totam Octavam S. Ferdinandi fit de Festis occurrentibus cum Commem. Octav. juxta Rubr. generales.

**DIE XXXI. MAIL.**

Secunda die infra Octavam

S. Ferdinandi.

Omnia dicuntur ut in die Festi, præter Lectiones j. Nocturni, quæ dicuntur de Scriptura occurrente; & Lectiones secundæ & tertii Nocturni.

turni, quæ dicuntur ut infra nocturnum.

In secundo Nocturno, Sermo S. Joannis Chrysostomi. Beati Ferdinandi dies, cujus Festivitate, ut in Communi Confessoris non Pontificis j. loco.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

**I**n illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex Sermonibus de Confessoribus.

**S**i non omnes possunt implere, quod Dominus ait: Vendite quæ possidetis; illud tamen, quod adjecit, dicens: Date eleemosynam, omnibus est possibile, si adsit bona voluntas; omnibus facile, si non adsit dira cupiditas; omnibus salubre, si ferveat charitas; omnibus debet esse commune, ut omnibus donetur æterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit à Domino, ut omnia quæ in mundo sunt, cœlestis regni amore contemnât, quæ habet vendat, & egenis expendat: qui verò tantæ virtutis nondum est, de his quæ habet, in quantum habet, eleemosynam faciat.

**R.** Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: \* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, absintens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

**P**erfectus possideat primum virtutis locum, imperfectus saltem perveniat ad secundum. Effi-

ciatur ille gloriôsè dignus, sit iste laudabiliter largus. Sit ille sanctæ pauperiatis ardentissimus amator, sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud Deum patrônus pauperes, quos ille se gaudet virtutis habere consortes. Sit ille talis, qui cum Domino judicaturus sedeat, sit iste talis, qui ad dexteram judicandus assistat. Sit ille talis, qui æterna tabernacula perpetuo jure possideat, sit iste talis, quem ille recipiat.

**R.** Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: \* Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

**T**hesaurum nostrum, fratres, in cœlis ponamus; ut etiam cor nostrum in cœlis habere possimus. Necessè est enim, ut qui præcesserit dilectionis thesaurus, illuc etiam cogitationis sequatur affectus. Ideo Veritas ait: Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Ut ergo in cœlis thesaurizemus, cœlestia diligamus. Vis nosse ubi thesaurizas? Attende quid amas. Vis nosse quid amas? attende quid cogitas. Ita fiet, ut thesaurum tuum ex tuo amore cognoscas, & amorem tuum indicio tuæ cogitationis intelligas.

Te Deum laudamus. 12.

In Laudibus fit Commemoratio S. Petronillæ Virginis, ut in Breviar. Rom.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

Tertia die infra Octavam S. Ferdinandi.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente,

Rrr 3

In